

Folketingets Lovsekretariat
Christiansborg
1240 København K

Den 23. april 2018

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 52 til L 187, forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse, lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og forskellige andre love (Ny kompetencefordeling og forenkling af sagsbehandling i forbindelse med kystbeskyttelse m.v.) stillet den 18. april 2018 af Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 52

"I bemærkningerne til lovforslaget står (s. 21-24), at da kystbeskyttelsessager omhandler den offentlige sikkerhed, skal man i sager, der omfatter Natura 2000-områder, blot orientere, men ikke forudgående forelægge sagen til Kommissionens godkendelse.

- Hvordan kan kystbeskyttelse af landbrugsjord og andre ubeboede arealer uden væsentlige infrastrukturer være omfattet af begrebet "offentlig sikkerhed"? Og hvis det netop ikke omhandler offentlig sikkerhed, kræver det så ikke, at staten forudgående forelægger sager, der omfatter Natura 2000-områder for Kommissionen til godkendelse?

- Hvordan kan man benytte den offentlige sikkerhed som begrundelse, når der kan kystsikres, uden at der er et dokumenterbart behov og altså ikke nogen nærliggende risiko, jf.

bemærkningerne til L 100 om ændring af formålet med kystbeskyttelse og mulighed for forsøgsprojekter? Og hvis det netop ikke omhandler offentlig sikkerhed, kræver det så ikke, at staten forudgående forelægger sager, der omfatter Natura 2000-områder for kommissionen til godkendelse?

- Hvordan kan man benytte den offentlige sikkerhed som begrundelse overfor sommerhuse og anden bebyggelse, hvor der er risiko for oversvømmelser ved ekstrem højvande, men som der varsles tidligt for? Er der ikke snarere tale om socioøkonomiske forhold, og kræver sådanne ikke forelæggelse for EU Kommissionen - og ikke kun orientering?"

Svar

Lovforslaget ændrer ikke ved den procedure, der følger af habitatdirektivets regler om i særlige tilfælde at fravige beskyttelsen i forhold til af Natura 2000-områder. Alle betingelser for en fravigelse skal også fremover være opfyldt. Før der træffes afgørelse i sådanne sager, vil sagen skulle forelægges en statslig myndighed til udtalelse. I den sammenhæng vil der blive taget stilling til, om betingelsen er opfyldt.

Hvis betingelserne er opfyldt, og der er grundlag for at træffe afgørelse om fravigelse, skal EU-Kommissionen orienteres. Det vil også gælde i sager, hvor prioriterede arter eller naturtyper er omfattet af fravigelsen.

Esben Lunde Larsen

/

Hans Erik Cutoi-Toft